

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7Co/29/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7714204000
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7714204000.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členiek senátu JUDr. Frederiky Zozulákovej a JUDr. Marianny Hraboveckej v právnej veci navrhovateľa Ing. Y. Z. nar. XX.X.XXXX bývajúcim N. č. XX proti odporkyni Ing. W. Z. nar. XX.X.XXXX bývajúcej v W. na ulici T. č. XXXX/X zastúpenej JUDr. Ivetou Fejlekovou advokátkou Advokátskej kancelárie so sídlom v Michalovciach na Námestí osloboditeľov č. 25 o určenie manželského výživného o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 28.1.2015 č.k. 19C 43/2014-92 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol návrh navrhovateľa na určenie manželského výživného a rozhodol, že o trovách konania rozhodne po právoplatnosti o veci samej.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ s návrhom, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. Vytkol konajúcemu súdu, že nesprávne posúdil výšku jeho výdavkov a príjmov. Špecifikoval, že jeho priemerné mesačné výdavky činia 517 Eur, príjmy v roku 2013 boli 359,10 Eur, v roku 2014 368,90 Eur plus príjem z podnikania, takže bez finančnej pomoci matky a súrodencov by nemohol dôstojne žiť. Poukázal na to, že odporkyňa pri vykazovaní svojich príjmov priznala 1.334 Eur mesačne, napriek tomu súd nevyžiadal od daňového úradu daňové priznania odporkyne za roky 2012 a 2013. Uviedol, že odporkyňa pri vykazovaní svojich výdavkov uvádzala platby za média 195 Eur mesačne, splátku úveru 412,52 Eur mesačne, platby za média 184 Eur mesačne, telefón a internet 50 Eur mesačne, nedoplatok v Bratislave 491,25 Eur, daň z nehnuteľnosti Michalovce 67 Eur, TKO 23,72 Eur za rok, poisťka na dom 156 Eur, zákonná poisťka 83 Eur za rok, školné syn X. 950 Eur za rok, životná poisťka X. 557,69 Eur za rok, životná poisťka odporkyne 1.153 Eur za rok, z čoho vychádza, že už z priznaného príjmu a vykázaných výdavkov má menší príjem ako je jeho dôchodok, čo považuje za neadekvátne ak tvrdí, že jej ostáva 250 Eur mesačne na stravu, lieky, oblečenie, drogériu, PHM, pričom odporkyňa si kúpila nové motorové vozidlo v hodnote cca 20.000 Eur, pričom aj on platí poisťku za dom, auto, platí telefón, daň z nehnuteľností. Uviedol, že z týchto výdavkov je možné uznať iba výdavky na média, daň z nehnuteľností v Michalovciach a TKO, a to iba v pomere, ktorý prislúcha na odporkyňu, nakoľko v tomto dome nemá sama trvalé bydlisko a výdavky na stravu a oblečenie a ostatné výdavky nemajú nič spoločné s nevyhnutnými, pretože sú to náklady dobrovoľne prijaté a úver bol priznaný v závislosti od výšky príjmu. Pre jednu osobu netreba vykurovať v dome osem izieb, dve kuchyne, dve kúpeľne a ešte ďalší byt v Bratislave a luxusné motorové vozidlo. Poukázal na to, že jeho zdravotné postihnutie je 80 % a to, že si otvoril živnosť bola nutnosť aby si dopomohol aspoň malým príjmom a tak si uľahčil život po niekoľkých operáciách. Väčšinu práce vykonáva doma, pretože to vyhovuje jeho zdravotnému stavu, nakoľko potrebuje špeciálne stravovanie,

počas pracovnej doby musí bežne aj desaťkrát ísť na toaletu, potrebuje po každom použití wc sa ošetriť, mnohokrát dlhšie nemôže sedieť na stoličke, potrebuje dodržiavať prísnu hygienu, niekedy sa aj osprchovať, pritom musí používať plienky a pokiaľ sa mu pravidelne opakuje stav, tak tri až štyri dni v mesiaci musí ležať v posteli, takže jeho choroba ho vyradila z bežného života. Zo svojho príjmu musí hradiť náklady na dopravu, elektrinu, doplatok na zdravotné poistenie, internet a keďže je invalidný dôchodca, nemôže si zabezpečiť právne služby, aby mohol obhájiť svoje záujmy. Uviedol, že odporkyňa má dostatočne veľký príjem a taktiež aj možnosti vyplývajúce z jej funkcie hlavnej kontrolórky Mesta Michalovce, spolupracuje s mnohými právnikmi, takže jej zámer bol jasný a jednoznačný.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadřila.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení Zákona o rodine a zákonne rozhodol o návrhu na určenie manželského výživného. V súlade s § 132 O.s.p. vyhodnotil dôkazy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci, v dôsledku čoho je odôvodnenie rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Súd prvého stupňa sa vyporiadal s námietkami navrhovateľa uplatnenými v odvolaní, ktoré tvorili jeho obranu už v priebehu konania na súde prvého stupňa a navrhovateľ ani v priebehu odvolacieho konania neuviedol také skutočnosti, ktoré by mali za následok iné rozhodnutie o jeho návrhu. Odvolací súd dospel k záveru, že skutkový stav bol zistený všetkými dôkaznými prostriedkami (§ 120 ods. 1 O.s.p.) a po zohľadnení všetkých relevantných skutočností vo vzťahu k predmetu konania dospel k presvedčeniu, že konajúci súd správne a zákonne zohľadňoval všetky nevyhnutné náklady navrhovateľa, jeho finančné záväzky, všetky jeho príjmy, porovnal ich s príjmami odporkyne a v tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že vyživovacia povinnosť medzi manželmi podľa ust. § 71 Zákona o rodine je súčasťou ich vzájomného vzťahu, v dôsledku čoho je nevyhnutné na túto vzájomnú povinnosť aplikovať princípy, ktorými je charakterizované manželstvo, a ktoré sú výslovne uvedené v Zákone o rodine. Jedná sa najmä o ust. § 18 Zákona o rodine, ktoré určuje, že obidvaja manželia majú mať rovnaké práva a povinnosti a sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie. Z ust. § 19 Zákona o rodine vyplýva, že o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov a uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť. Vyživovacia povinnosť medzi manželmi je právna povinnosť a nemožno ju považovať za príkaz morálky. Do zákonnej úpravy sa však premietajú aj morálne princípy a sú dôležitým korektorom aplikácie ustanovení, ktorým je vzájomná vyživovacia povinnosť manželov upravená. Z hľadiska ust. § 75 ods. 2 Zákona o rodine nebude bez významu ani okolnosť, z akého dôvodu došlo k neplneniu vyživovacej povinnosti, pretože dôvod neplnenia vyživovacej povinnosti môže poukázať na to, či poskytnutie výživného je alebo nie je v rozpore s dobrými mravmi. Je povinnosťou súdu zisťovať dôvody neplnenia vyživovacej povinnosti medzi manželmi, pretože práve na tomto základe je možné posúdiť, či sú splnené všetky podmienky pre určenie vyživovacej povinnosti. Vo všeobecnosti možno hovoriť o pravidlách morálneho charakteru všeobecne platných v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Je to súhrn určitých etických a kultúrnych pravidiel (noriem) v spoločnosti všeobecne uznávaných a činnosť namierenú proti uvedeným pravidlám možno preto označiť za činnosť proti dobrým mravom. Rozpor s dobrými mravmi sa posudzuje podľa okolností každého jednotlivého prípadu, pričom sa môže jednať napr. o bezdôvodné opustenie

spoločnej domácnosti, nemorálny život jedného z manželov, neveru, odsúdenie za spáchanie trestného činu atď.. Po zohľadnení všetkých skutočností v predmetnej veci dospel odvolací súd k totožnému právnomu záveru ako súd prvého stupňa, že v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky pre vyhoviecie návrhu na určenie manželského výživného pre navrhovateľa, preto rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p. a v odôvodnení sa obmedzil len na skonštatovanie správnoti dôvodov napadnutého rozhodnutia v zmysle ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.